

Wendelsbergs årsblad 2025

Omslagsbild

Fotograf: Johan Rapakko

Bilden på första sidan visar en gymnastisk uppvärmningsövning som senare ledde till att lärarna för ovanlighetens skull tog hem segern i volleybollnatta 2024. Instruktörer är Caroline Rydefjord och Maria Onelius och mannen som försöker stå på huvudet föreställer David Eriksson.

**Utges av Wendelsbergs
Kamratförbund**

Årgång 60/2025

Redaktionen:

Wendelsbergs folkhögskola
435 35 Mölnlycke
031-338 05 30

Redaktörer:

Ola Karlberg, 0761-073747
ola.karlberg@wendelsberg.se

Sven Östberg, 0707-492070
sven.ostberg@me.com

Sören Eriksson, 0733-144924
soren.eriksson@wendelsberg.se

Grafisk form:

Peter Berglund, Bullit reklambyrå
peter@bullit.se

Bilder, där inget annat anges:
Wendelsberg

Ansvarig utgivare:

Sören Eriksson, rektor

Kamratförbundets plusgiro: 16 37 48-7

Rektorns ruta

Den vanligaste frågan man får som rektor på Wendelsberg av dem som inte varit hos oss på ett tag är utan tvekan, hur har ni det på Wendelsberg nu för tiden? Jag svarar som jag tror att tidigare rektorer i de flesta fall också svarat. Vi har det bra, till och med mycket bra. Verksamheten som sådan går som tåget, som man sa förr i tiden. Vad gäller kurserna, deltagarna, personalen och stämningen är det inte mycket mer att önska. Det är klart att var och en av oss har dagar som är lite tyngre än andra. En arbetsuppgift man inte längtat efter dyker ibland upp och har man tid och ork så kan man alltid reta sig på någon eller något. Att ingen lagt på ved i kaminen i dagrummet så att elden slocknat, att ett fönster stått öppet hela nat-

ten i regnet eller att kaffekoppen man just tog var så kall i februarikylan så att kaffet blev kallt i samma ögonblick det mötte porslinet. I allt väsentligt världsliga ting. Något annat som jag tror mig veta att tidigare rektorer ofta också svarat är, ja, om det inte vore för det där med ekonomin ... Den är väl så där. Nej, den är rätt usel om man skall vara ärlig och det skall man vara. Det hjälper inte att det finns andra skolor som har det värre, ekonomin blir inte bättre för det. En tröst, om än liten, är att det inte beror på skolorna, utan helt och hållet på bristande anslag från de som förfogar över pengarna. Utgifterna ökar för oss som för alla andra men anslagen ligger på samma nivå som de gjort under många år och i vissa fall har de minskat. Det

kommer naturligtvis inte att gå i längden. Det märkliga är att en överväldigande majoritet av landets politiker hyllar folkhögskolan som den bästa och mest lyckade utbildningsformen av dem alla. Men några pengar kommer inte. Det verkar för övrigt vara något som går i samhället i stort. Vi vet vad som fungerar men vi gör tvärtom. Forskningen och beprövad erfarenhet visar vad som fungerar men besluten går i motsatt riktning. Det blir allt vanligare inom snart vilket område som helst och man kan lätt bli både frustrerad och lite deppig. Men det är bara vi som kan vända trenden genom att träget kämpa vidare i vår dagliga gärning, engagera oss i debatten, föreningsliv och politik. Ingen annan kommer att göra det åt oss.

Nu blev det lite dystert och kanske bittert och det skall man passa sig noga för. Så vilken tur då att kökschefen kom och ville att rektorn skulle smaka på olika kaffesorter. Alla vet ju att kaffepriset rusat i höjden mer än något annat så även de inköpen måste ses över. Vi kan välja mellan att ha kvar det kaffe vi redan har och är nöjda med. Det är gott, KRAV- och rättvisemärkt och uppfyller de förväntningar man i övrigt kan ha på kaffe. Men det är dyrt, väldigt dyrt. Det kaffe jag nu får smaka är avsevärt mycket billigare, KRAV-märkt men inte fullt ut rättvisemärkt. Det smakar dessutom rätt hyggligt måste jag erkänna. Men inte lika bra som det vi har. Det blir ett enkelt beslut, vi behåller det kaffe vi har tillsvidare. Inte bara för smakens skull utan mest att de som odlar kaffe skall kunna göra det under drägliga förhållanden också i framtiden. Ännu ett rektorsbeslut av det viktigare slaget har fattats i det tysta.

Wendelsberg är å ena sidan en skola och arbetsplats precis som vilken annan som helst. Å andra sidan är vi inte alls vilken skola eller arbetsplats som helst. Blandningen av våra speciella hus, utomhusmiljöer, deltagare, personal och grundläggande värderingar skapar en totalupplevelse som inte någon annan kan erbjuda. Det är inte enskilda lärare, hus, lektioner eller maträtter som skapar framgångar, det är helheten. Det är allt vi gör och står för tillsammans med våra talanger men också fel och brister. Att varje dag få vara en del av det arbetet är en ynnest och det tror jag är en känsla som de flesta här på Wendelsberg delar.

Häromdagen var det alldeles tomt i köket mitt på eftermiddagen och det brukar det inte vara så dags eftersom middagen strax skall stå på bordet. Ett sting av oro spred sig i magen eftersom jag glömt att hela servicepersonalen gett

sig iväg på ett litet studiebesök i syfte att stjäla goda idéer av en konkurrent. Oron tilltog när jag mötte skolans kamrer i trappan som glatt berättade att han var på väg ner i köket för att som han sa, bara röra lite i såsgrytorna. Inte så att jag misstror kamrern men nog lät det som om han tog uppdraget lite lättvindigt. Jag skall bara... Det är minsann inte bara att röra om i en sås. Nå, nu gick det bra och kan hända att kökschefen ger honom större uppgifter i framtiden, koka ägg kanske? Vad jag vill säga än en gång är att det finns en väldigt förståelse och respekt på Wendelsberg för att alla arbetsuppgifter faktiskt räknas och är viktiga för helheten och just såsens betydelse skall inte underskattas. Här hjälps vi åt med det som behöver göras just här och nu, oavsett om det är en sås eller deltagare i nöd som behöver omhändertas. Jag har förstått att vi är lite bortskämda med just det varan på Wendelsberg och det gör mig absolut ingenting.

Förra året bjöd vi in till Kamratmöte i anslutning till den familjedag skolan arrangerar på Kristi Himmelfärdsdagen. En dag som brukar locka dryga tusentalet besökare till skolan och som bjuder på allsköns aktiviteter och upptåg för alla åldrar. Det fungerade så bra att vi bestämt oss för att göra på samma sätt även i år. Årets Kamratmöte på Wendelsberg genomförs alltså när rhododendron blommar som ståtligast i all sin prakt. På Kristi Himmelfärdsdagen den 29 maj med start kl 15.00. Men familjedagen startar redan klockan 11.00 och den lämpar sig väl för medföljande barn, barnbarn eller andra intresserade. Mer om Kamratmötet finns att läsa längre in i bladet.

Vi ses!

Sören Eriksson, rektor

Det här är resultatet av att vi bad ChatGPT att göra en bild av Wendelsbergs folkhögskola där någon talar från balkongen till deltagare på gården. Inte särskilt likt men ändå. Man får vad man betalar för och på Wendelsberg använder vi av kända skäl bara gratisvarianten av ChatGPT.

AI i fokus

Det är ett evigt prat om utveckling hela tiden. Hur kan vi utveckla skolan och göra än det ena och än det andra. Pengar kan ofta sökas för utvecklingsprojekt av olika slag, mycket sällan för att fortsätta med något som vi redan vet fungerar. Det är märkligt. Ibland låter det som om inget har förändrats sedan skolan startade 1908. Det har det, ganska mycket, och hade det inte gjort det så hade vi sannolikt inte haft några deltagare idag. Det mesta av utvecklingsarbetet här på skolan sker utan att vi ens planerat för det och utan att vi ens märker det själva. Den typen av utvecklingsarbete är det dessvärre svårt att söka pengar för.

Nåväl, visst händer att vi tänker att, det där borde vi nog lära oss lite mer om. Oftare än många tror, förresten. AI är en sådan sak till exempel, den artificiella intelligensen som det pratas så mycket om. Redan för några år sedan hade vi en mindre utbildning för dem i huset som var mest nyfikna och initierade i ämnet. Vi tog för säkerhets skull hjälp av en lärares son som under en eftermiddag öppnade nya dörrar för de flesta av oss. Där satt vi och skrev märkliga frågor, eller prompter som det heter, till ChatGPT, en så kallad chattrobot eller virtuell assistent som på ett ögonblick scannar av och hämtar information från nätet och sedan formulerar lämpligt svar. Ibland rätt bra svar,

Det finns mycket som AI inte förmår och kan ersätta. Det fysiska samtalet människor emellan, elevspexet ...

ibland helt uppåt väggarna, men i alla fall. Det är fascinerande vad man kan åstadkomma med hjälp av AI men också lite skrämmande, åtminstone till en början.

Det finns mycket som AI inte förmår och kan ersätta. Det fysiska samtalet människor emellan, elevspexet, luciamorgon i hörsalen eller värmen, lågorna, dofterna och gemenskapen framför brasan i dagrummet en kulen januarimorgon. Bara för att nämna något. Men AI kommer att hjälpa oss med mycket och den är tveklöst här för att stanna. Då behöver också vi på Wendelsberg lära oss mer. Så när regionens folkhögskoleförvaltning hörde av sig och undrade om vi vill vara med i ett ESF-finansierat kompetensutvecklingsprojekt kallat, AI i

fokus, var vi inte sena att hänga på. Under två års tid deltar nu tolv av skolans medarbetare, främst lärare, i ett projekt där vi tillsammans med 150 nyfikna kamrater från andra folkhögskolor i länet tillsammans lär oss mer om framför allt möjligheterna med AI. I kursen ingår dessutom andra ämnen som konflikthantering och medie- och informationskunnighet. Det vill säga hur vi förhåller oss till all media som på olika sätt påverkar oss. Kunskap är som bekant lätt att bära och så får vi ju träffa kamrater från andra skolor vilket för övrigt inte heller är något som AI kan ersätta. Hej framtiden – nu kommer vi!

Sören Eriksson

Anna Hedenrud och David Eriksson, båda klätterentusiaster och lärare på Wendelsberg, tar igen sig en stund efter ett ansträngande pass i utbildningen.

Klättring

2024 påbörjade tre av skolans lärare en utbildning via svenska klätterförbundet för att bli certifierade klätterinstruktörer för skolverksamhet.

I samband med utbildningen har skolan också tagit kontakt med Härryda kommun angående möjligheten att iordningställa en klippa i den närliggande Wendelsparken för klättring. Det visade sig att det fanns fina möjligheter för klättring på klippan under Lilla utsikten.

Förhoppningen med detta projekt är att skapa möjligheter, i första hand för skolans deltagare, men även för andra, som Mölnlycke Scoutkår och Friluftsförbundet, att nyttja klippan för klättring.

För skolans del handlar det främst om att främja den psykiska och fysiska hälsan hos våra deltagare med förhoppningen om att detta kommer att förbättra närvaro och studieresultat. Sedan början av 2000-talet har andelen deltagare med funktionsnedsättningar och psykisk ohälsa ökat allt mer på landets folkhögskolor. 33 % procent av deltagarna på folkhögskolornas allmänna kurser har idag en funktionsnedsättning och 34 folkhögskolor har nu hela kurser och linjer enbart anpassade för deltagare med funktionsnedsättning. Det blir allt vanligare att deltagare har flera olika svårigheter att hantera som exempelvis neuropsykiatriska diagnoser, social fobi, utmattningssyndrom och depressioner.

Att forma deltagargrupper där alla accepterar varandra och upplever sig trygga blir allt mer avgörande för att skapa förutsättningar för att deltagarna ska lyckas med sina studier. Forskning visar att regelbunden fysisk aktivitet och naturkontakt under skoldagen har en rad positiva effekter på bland annat inlärningsförmåga och undervisning. Det finns även vetenskapliga argument för att lärande utomhus främjar faktorer som påverkar skolprestationerna indirekt, exempelvis genom bättre koncentration och arbetsminne samt personlig och social utveckling. Våldigt mycket forskning pekar alltså på att inslag av undervisning utomhus leder till ökad studiemotivation, förbättrad självkänsla, stärkt impulskontroll, ökad kreativitet och bättre samarbetsförmåga.

Att valet föll på just klättring för att komma ut i naturen och bli bättre på utomhuspedagogik har flera förklaringar. Som så ofta på en folkhögskola startade det med att en driftig lärare fick en idé, i detta fall Johan Rapakko när han upptäckte att det gavs gratis klätterutbildning för lärare. Flera klasser hade även tidigare provat att klättra inomhus och upplevt att detta haft flera positiva effekter. Björn Lanefelt har varit en eldsjäl inom sporten som under flera år tagit med klasser och andra lärare och klättrat. Som sport kräver klättring inga direkta förkunskaper och det är en aktivitet man kan göra gemensamt men samtidigt individuellt. Deltagarnas prestation påverkas inte av övriga deltagare utan var och en har sina egna förutsättningar och mål. Att klättra är samtidigt fysiskt utmanande och bygger styrka och smidighet. Det är också psykiskt utmanande och kan stärka självkänsla och självtillit.

I nuläget är ärendet angående klättring i parken hos kommunen och det ser ut som att det blir grönt ljus. De lärare som går klätterkurs kommer förhoppningsvis alla bli godkända och ta examen i slutet av maj. Förhoppningsvis kan vi köra igång med elevgrupper i samband med skolstart nästa termin. Fortsättning följer ...

David Eriksson

*Snickar Britta
anno 1984 då hon
styrde och ställde
som mest i köket
på Wendelsberg.*

Snickar Britta

Snickar Britta kom till Wendelsberg första gången någonstans kring 1950. Det är svårt att veta exakt när. Det finns ingen att fråga.

Snickar Britta kom till Wendelsberg första gången någonstans kring 1950. Det är svårt att veta exakt när. Det finns ingen att fråga. Men vi vet att det handlade om en ledarutbildning inom NTO. Enligt Britta själv, så bestämde hon sig omedelbart – när hon såg det tunga

dörrhandtaget i Wendelsbergs entrédörr – att här vill jag gärna vara. Det dröjde till den 15 januari 1955 innan Britta flyttade in på skolan. Man kan nog säga att Britta hade kallats till Wendelsberg av Elsa Nilsson, som då var husmor.

Britta rörde i grytor, kokte ärtsoppa och byggde ihop den då mycket omtalade äppelpajen – sandstorm – i fyra år. Sedan bestämde hon sig för att bli elev på skolan. Under de två studieåren deltog Britta flitigt i både undervisning och kamratliv. Hon sjöng gärna och spelade teater. Britta var borta från Wendelsberg en tid för att förkovra sig allt det man behöver veta för att ta hand om ett stort kök. Men snart kom Britta tillbaka och allt blev som vanligt igen. Det vill säga – inte riktigt sig likt.

Även husmödrar går i pension. Inte särskilt ofta, men ibland. När Elsa drar sig tillbaka tar Britta över och fullgör alla de komplicerade åtaganden som en husmor på Wendelsberg hade på den tiden. Det handlade inte bara om att se till att det fanns mat på borden utan det handlade om allt möjligt annat. Husmor ansvarade för internatet, all lokalvård inklusive byten av fönster i Dalarummet två gånger om året och vattning av blommorna på fönsterbräderna. En Wendelsbergshusmor förväntades också vara värdinna och snabbt och effektivt lösa överraskningar som oanmälda konferensgrupper och liknande. Det gällde att alltid ha kaffebröd i frysen. I sin lilla expedition, som egentligen var ett genomgångsrum, hade Britta en väggbonad med inskriften "Fem äro bjudna och tio komna, slå vatten i soppan och hälsa välkomna." Det slogs nog aldrig något vatten i soppan. Det behövdes inte. Britta var förberedd – på det som inte går att förbereda sig för.

Britta skötte också med allvar och entusiasm uppgifter som inte är självklara för alla husmödrar – som att kasta mjöl på elever vid lu-

ciafirandet, till exempel. Britta sjöng gärna för besökande grupper – om det behövdes. Texten svävar i dimmorna, men den började med – vi är så glada att ni kom och avslutades med – vi är så glada att ni åker hem.

När Britta gick i pension 1996 så avslutades en epok på Wendelsberg. Skolan hade vuxit och skulle växa ytterligare. Att vara husmor på det sätt som Snickar Britta varit var snart inte möjligt. Britta kunde alla elevers namn och hon kände igen dem. Britta visste hur de hade det i livet och hon talade med dem om det. Britta arbetade inte som husmor, hon var husmor. Gamla trotjänare blir gärna sådana. De arbetar inte på Wendelsberg. De blir en del av Wendelsberg.

Allt det Britta sysslade med är nu uppdelat på flera personer och så måste det vara.

Ja – Britta slutade ju inte bry sig om Wendelsberg bara för att hon gick i pension. Hon tog med sig sin livskamrat Kenneth – som hon hittade på Wendelsberg – och flyttade ut, utanför grindarna. Bara en liten bit ner mot centrum och fortsatte att på olika vis bry sig om Wendelsberg. Snickar Brittas sista uppdrag för Wendelsbergs kamratförbund avslutade hon 2023. Hon var valberedningens sammankallande.

Snickar Britta avled augusti 2024.

Sven Östberg

Fr v: Charlotte Backman, skolstyrelsens ordförande, Anna Ekström, ordförande i RIO, Magnus Linder, Västra Götalands Bildningsförbund och rektor Sören Eriksson.

Nuet är framtiden

Oftast har vi fullt upp med att hantera det som händer här och nu och så klart summerar vi av och till även det som hände igår eller till och med i förra veckan. Det är svårt att prata om nuet för det har ju liksom försvunnit i samma ögonblick som man pratar om det.

Dessutom blir nuet påfallande ofta på ett helt annat sätt än vi tänkte och trodde oavsett hur stor möda vi lagt på våra framtidsspaningar. Ibland blev det sämre men inte så sällan bra mycket bättre än vi kunnat ana. Då blir vi både överraskade och glada. Så är det då någon mening med att försöka spana in i framtiden om det ändå så att säga blir som det blir, om det nu är så? Ja, det får vi väl ändå tro. Det är ju sällan fel att tala om saker och ting, vrida och vända på både det ena och det andra. Samtalet är ju dessutom en grundläggande del av vårt stora

och viktiga folkbildningsarbete och källan till någon sorts utveckling både av oss själva och det samhälle vi lever i.

Under de senaste åren har vi haft större anledning än vanligt att fundera över hur det blir i framtiden med folkbildningen i allmänhet och med folkhögskolan i synnerhet. Politiska strömningar som talar illa om både studieförbund och folkhögskolor och som på olika sätt smutskastar oss. Sannolikt eftersom folkbildning ger människor nya kunskaper och in-

Under de senaste åren har vi haft större anledning än vanligt att fundera över hur det blir i framtiden med folkbildningen i allmänhet och med folkhögskolan i synnerhet.

sikter, skapar engagemang till förändring och utveckling. Det upplevs av en del som ett hot, särskilt om det inte sammanfaller med den egna uppfattningen av hur ett samhälle skall se ut, organiseras och ledas. Men många politiker, faktiskt de flesta, talar gott om folkhögskolan. Åh, vad bra och viktiga vi är. Och vi har betytt så mycket för så många människor och hela utvecklingen i vårt avlånga land. Men, det betyder inte att de har mer pengar att ge till oss. De till och med tar bort några hundra miljoner för det finns ju så mycket annat som när det gäller tydligen är viktigare. Det är märkligt men ett faktum.

Alla folkhögskolor har olika huvudmän, eller ägare om man så vill. Wendelsbergs heter som bekant IOGT-NTO. Folkhögskolornas huvudmän runt om i landet har i de flesta fall genomgått stora förändringar, så också IOGT-NTO. Organisationen, verksamheten och medlemsskadern har kraftigt förändrats de senaste decennierna. Samverkan mellan IOGT-NTO:s folkhögskolor Wendelsberg och Tollare är helt annorlunda idag än "förr". Nu står IOGT-NTO, Ungdomens Nykterhetsförbund (UNF), barnverksamheten JUNIS och Nykterhetsrörelsens Scoutförbund (NSF) inför en omvälvande organisationsförändring.

I skrivandets stund inte helt klar hur men att den är omfattande på flera plan, så mycket vet vi. Det kommer att påverka Wendelsberg utan att vi vet hur.

Sådant har vi talat om en hel del under året som gått. Skolstyrelsen har träffat företrädare för IOGT-NTO-rörelsens olika organisationer som gett sin syn på deras egen framtid och hur Wendelsberg då kan finnas med i sammanhanget. Wendelsberg har på andra möten berättat om vår verklighet, gissat lite om den närmaste framtiden och haft en del idéer om hur vi kan stärka banden med huvudmannen.

Ibland har vi tagit lite hjälp utifrån för att få lite andra perspektiv och friskt blod i samtalen. Till exempel fick vi besök av förre skolministern Anna Ekström, numera ordförande för RIO, Rörelsefolkhögskolornas intresseorganisation, som på ett bländande sätt gav sin syn på folkbildningens betydelse både förr men mest i framtiden. På samma möte medverkade Magnus Linder, bildningskonsulent på Västra Götalands Bildningsförbund, med lång erfarenhet från framför allt folkhögskolans värld. Magnus talade om betydelsen av många olika huvudmän och om vilka avtryck de gjort och kan göra i samhällsutvecklingen. Hur det blir i framtiden vet ingen förrän nuet uppstår längre fram igen. Det blir förmodligen som oftast på ett helt annat sätt än vi trodde och säkert ännu bättre. Men vi har haft bra samtal och det vet vi redan nu, eller faktiskt redan för flera veckor sedan.

Sören Eriksson

Ovan porten

Många är det som har bott och övernattnat i den lilla lägenheten ovanför porten in till Stallgården. Den som bodde där längst var nog Hildur Andersson, dotter till Johan Alfred Andersson som var gårdskarlar på Wendelsberg redan på Bruno Wendels tid. Enligt uppgift följde han med när skolan startade 1908 och blev kvar som gårdskarlar under många år. När han lämnade skolan blev Hildur kvar i lägenheten ända fram till början av 1950-talet då hon valde att flytta till en lägenhet nere i byn. Hon utförde sysslor i kök, städ och hushållet i övrigt och det sägs att hon var en vänlig själ som var särskilt duktig på sånt som hade med sömnad att göra. Efter att Hildur flyttat ut användes lägenheten som personalbostad under både längre och kortare perioder och säkert till en hel del annat också. En av dem som bott där längst efter Hildur är Thomas Larsson som flyttade in i lägenheten i slutet av 1990-talet. Thomas var tidigare elev på skolan, studerade vidare men återvände efter några år till skolan som snickare och fastighetsskötare. En syssla som han för övrigt alltså håller fast vid. Thomas lämnade lägenheten 2015 och då flyttade istället skolans bibliotekarie och allt i allo Bosse Arnryd in. När Bosse slutade på skolan för ett par år sedan startade diskussionen om vad den lilla slitna, högst omoderna och vintertid snudd på orimligt kalla lägenheten skulle användas till.

Skolans outsärliga behov av lokaler för än det ena och än det andra gjorde att idéerna var många. Kontor, ett litet klassrum, repetitionslokal, övernattningslägenhet för personal och andra behövande, samtalsrum, förvaring ... Ja, listan var lång men i ljuset av det sedan många år höga söktrycket till skolans internat bestämdes att lägenheten skulle förvandlas till internatboende. Efter mycket funderande och en och annan skiss i blyerts startade arbetet med att renovera den gamla lägenheten. Den som stod för renoveringen var såklart Thomas Larsson. Skolans egen snickare och som dessutom själv bott i lägenheten under många år.

Hanna och Tyra på skolscenen tittar ut ifrån sitt nya boende ovan porten på Stallgården, ovetandes om vad väggarna har att berätta.

Det enda men förhållandevis stora rummet förvandlades till två mindre rum. Väggar isolerades och elsystemet förnyades. Det spacklades, putsades och målades. Det lilla och illa slitna pentryt totalrenoverades och försågs med all den utrustning dagens matlagare med något så när rimliga krav kan behöva. Till sist men inte minst, hela lägenheten är nu försedd med golvvärme vilket gör att de boende varken behöver raggsockor eller kängor inomhus vintertid. Något som varken Hildur Andersson eller andra boende kunnat föreställa sig ens i sin livligaste fantasi.

Nu huserar Hannah Valdermarsson och Tyra Sjöholm, som båda går på Wendelsbergs skolscen, i det nya boendet och av leendena att döma verkar de trivas alldeles utmärkt där uppe ovan porten.

Sören Eriksson

Ella Witermark och Bosse Widell firar 25 år som anställda på Wendelsberg. Vi tackar, bugar och bockar.

Tack för de första 25 åren

Femtio års slit och släp på Wendelsberg. Det blir det om man lägger samman Bosse Widells och Ella Witermarks tjänstgöringsår på skolan.

Eller slit och släp skall man nog inte kalla det för det verkar som att de mestadels båda haft det rätt kul och faktiskt har så fortfarande. Ella som började i köket och därefter provat på både det ena och det andra i huset. Under många år var hon ansvarig för internatet och det vet vi ju alla att då behöver man vara både en god människokännare och lite av en mångsysslare. Sedan flera år tillbaka är Ella nu kurator och ett gott stöd för våra deltagare när de behöver tala om sånt som inte alltid är så enkelt att tala om. En uppgift som hon är väl lämpad för. Ja, hon undervisar såklart också med den äran, bland annat i psykologi.

Bosse var själv elev på skolscenen i mitten av 90-talet och efter några år av längtan fick han så möjligheten att komma tillbaka som lärare på samma skolscen. Eller samma var det väl inte ens då och absolut inte idag, men i alla

fall. Hans skådespelartalanger, improvisationsförmåga och inbyggda glada lynne är en ständig källa till glada deltagare och den goda stämningen på skolan i stort. Att vara lärare på Wendelsberg handlar ju som alla vet inte bara om att undervisa utan också om att medverka till sociala aktiviteter av alla möjliga och omöjliga slag, samt att upprätthålla en kamratlig anda med våra deltagare. Om han har det i blodet eller om det är en produkt av hans tid som elev på skolan är oklart. Sannolikt är det en kombination.

Ett stort tack till både Bosse och Ella för era insatser i Wendelsbergs tjänst så här långt!

Sören Eriksson

Omsorger – livslånga – och mer

Stig Kroon tillbringade midsommaren 1947 i ett litet tält någonstans i Wendelsbergsparken. Natten till midsommardagen var temperaturen i tältet precis 10 grader lägre än den varit på julafton året innan. Det var en mild julafton. Åtta grader plus. Nu avskräckte den kalla midsommarnattens huttrande inte Stig från ytterligare besök på Wendelsberg, han återkom som elev två år senare. Stig var en mycket driftig ung man som redan hunnit med mycket i Småländska Dannäs föreningsliv. Mest inom NTO som var Wendelsbergs huvudman och orsaken till att Stig, för ett mötes skull, frusit i tält på midsommar.

Det rum som Stig tilldelades i internatet hade redan då tveksam komfort och skulle i dag knappast accepteras som god studiemiljö. Stig bodde med två kamrater i Oron, ett genomgångsrum ovanpå värsalen. Bättre än tältet var det väl. Det var varmare och erbjöd rika möjligheter till möten med många människor. I Wendelsbergs kök arbetade Ingbritt Kronblad och snart blev Stig och Ingbritt ett par. Sommaren 1951 arbetade Stig som vaktmästare på Wendelsberg.

Att nu beskriva hur Stigs och Ingbritts liv sedan vecklade ut sig är inte enkelt. Det hände mycket och det påverkades hela tiden av engagemanget för NTO:s och sedan IOGT-NTO:s mångskiftande verksamheter. Stig var hela livet intresserad av affärsverksamhet och levde med uppfattningen att inget kan egentligen åstadkommas utan pengar. Han ägnade därför hela sitt liv åt att se till att IOGT-NTO-rörelsen hade en god ekonomi. Miljonlotteriet är ett exempel på Stigs uppfinningsrikedom.

När Stig avslutat sitt arbete som VD för Miljonlotteriet kände han sig en smula vilsen. Det är inte enkelt att vara utan en fast punkt i livet. Det talas ofta om hemmet som en fast punkt i livet och så är det säkert. Men somliga av oss vill gärna ha mer än en fast punkt i livet och den andra är då gärna ett kontor. Eller åtminstone ett skrivbord med skrivbordsstol – utanför hemmet. Det gällde kanske speciellt för Stig som tillbringat betydligt mer tid på jobbet än i hemmet.

Stig och Ingbritt Kroon möttes på Wendelsberg och följdes sedan åt under hela livet. Bilden är tagen i samband en släktträff på Värnamo stadshotell 1989. Foto: Eva Franklin

När Stigs rum på Miljonlotteriet behövdes till annat, ganska många år efter Stigs pensionering, flyttade han in i ett kontor på Wendelsberg. Direktionsmöblemanget från Miljonlotteriet fick inte riktigt plats. Pärmarna fick stå i dubbla rader i bokhyllorna och det fanns verkligen ingen plats för någon besöksfåtölj. Hit kom Stig varje förmiddag så länge hälsan tilllät. Riktigt vad han sysslade med på sitt kontor är inte alldeles klarlagt. En del hade med hans engagemang i stödverksamhet på Sri Lanka att göra. Till att börja med drack han förmiddagskaffe med personalen. Men efter några år valde han att sitta bland eleverna i dagrummet. Han kände sig nog yngre där än i personalen.

Stig avled 2017 och Ingbritt 2024. Deras omsorger om sådant de ansåg vara väsentligt i livet avslutades inte då. De testamenterade en betydande summa till Wendelsbergs Kamratförbund för att på det viset stödja skolan och dess arbete för unga människors goda möjligheter i livet. Betydande i detta sammanhang innebär att nollorna åtminstone är sex.

Sven Östberg

Skapandegruppen på allmän kurs fick känna på ett gammalt klassrum under besöket på Mölndals museum.

Skapandegruppen inspireras av Mölndals stadsmuseum

I Skapandegruppen på allmän kurs lär vi oss i ämnet kultur, bland annat om hur museiverksamheten startade, med kuriosakabinett hos kungar och adelsmän. 1800-talets stora omvälvningar i samhället leder till att Artur och Sofie Hazelius märker hur gamla seder och föremål snabbt försvinner och de samlar ihop saker och får frivilliga att samla in gamla föremål. De kallas skaffare. Så småningom leder detta till att Artur skapar både Skansen och Nordiska museet i Stockholm.

Med denna inspiration gav vi oss av på ett studiebesök till Mölndals stadsmuseum, där de har 90-talsutställning. Eleverna i skapandegruppen är huvudsakligen födda på 2000-talet, men de kände ändå igen mycket av de saker som samlats in för att återskapa 90-talet. Det finns också ett öppet arkiv med äldre saker från Mölndals historia. Besöket blev inspirerande och de tog med sig bland annat:

- Man fick röra vid saker och de fungerade (som orgel)
- Kuddrummet med jättetelefonen
- Rum uppbyggda (som IKEA) sovrum, kök, tv-rum
- Mysiga gömställen att krypa in i
- Kollektivtrafiken (gav nostalgi)
- Klassrummet (med utklädnad)

När vi kom tillbaka till Wendelsberg var gruppens uppgift att skapa en utställning av sådant som försvunnit sedan deltagarna själva var barn. De blev själva skaffare för att bevara och belysa sin barndom. Utställningen kallade de Nostalgi och det var många roliga minnen som bubblade upp och berättades för varandra. Sedan samlade vi ihop saker, det kunde vara gammal teknik, vad man lekte med, vad som fanns på Liseberg när jag var liten (som sagoslottet), samt hur man klädde sig och mycket mer. Ett spännande arbete som gav ny förståelse.

Eva Selander

Några av deltagarna i Samhällsgruppen poserar utanför riksdagshuset. Fr v: Hannes Benjaminsson, Adam Stigmyr, Johannes Karlsson och Karin Hedberg under uppsikt av lärare Peter Dahl.

Vad har demokratin för pris?

Samhällsgruppen åkte den 25 februari till Riksdagen. Det är faktiskt inte så enkelt som man kan tro. Först gäller det att boka en tid och det är nästan lika svårt som att få biljetter till någon världsartist på Ullevi. När det väl är gjort ska det bokas tågbiljetter och det visade sig vara svårare än väntat eftersom det renoveras räls, ström och allt vad det kan vara. Flera turer var inställda vilket ledde till att vi fick ändra besöks- stid till Riksdagen från april till februari.

Väl framme en kvart försenade till huvudstaden hann vi titta oss runt i omgivningen från Lejonbacken vid slottet. Sedan följde en guidad tur i riksdagen som innefattade ett besök i den gamla andra kammaren, ett rollspel i ett utskott om straffrabatt eller inte, samt att vi fick i kammaren lyssna på en interpellationsdebatt med energi- och näringsminister Ebba Bush (KD) och bland andra Linus Lakso (MP) och Joakim Järrebring (S). Sedan var det tänkt att vi skulle få träffa den sistnämnde. Om det berodde på den hårda debatten är oklart, men han fick i sista stund slänga in handduken så vi fick i stället träffa riksdagsledamoten Petter Löberg (S). Han är från Borås och sitter i Justitieutskottet. Det pratades om den fruktansvärda massskjutningen i Örebro, regleringar i vapenlagen, järnväg mellan Göteborg och Bor-

ås, fria taxiresor och vem man fikar med. Han avslutade med att vi ska komma ihåg att trots den mörka bild vi får av vår samtid från olika media har det aldrig någonsin varit bättre att leva i Sverige än nu. För att ta två exempel som Petter nämnde: aldrig har så många överlevt cancer och aldrig har så få förolyckats i trafiken. Efter trekvartstimmens samtal fick vi tacka för oss. Tror att alla tretton deltagare var nöjda med besöket och hade fått svar på de frågor de hade.

Efter några timmars egen tid skulle det strax efter kl 18 bära av hemåt. Först skulle bara några obehöriga avlägsnas från spåret som fördröjde avfärden nästan en timme och sen var det lite olika problem som gjorde att vi kom hem nästan två timmar senare än tidtabell. Deltagarna som skulle hem till internatet anlände trötta, men förhoppningsvis lite klokare, vid midnatt.

Priset är sedan några år tillbaka fullt, dvs riksdagens respengar till studiebesök räcker inte, så vi får inte längre del av kakan. Tidigare var egeninsatsen 300 kr/deltagare och det över-skjutande betalade riksdagen. Men folkbildningen och demokratin framtid är...

Hans Hammarström

A photograph of a church tower with a green-patinaed clock face. A man with grey hair, wearing a dark jacket, is visible inside the clock face, appearing to be part of the clock mechanism. The tower has a tall, narrow spire above the clock. Below the clock is a white stone archway with a decorative relief. A bell hangs from the side of the tower.

Tick och tack! – årets insamling går till tornuret

*Vad är klockan? undrar
rektorn. Om allt går väl
kommer man att se det
från gårdsplan inom kort.*

Ser man sig omkring på Wendelsberg kan man beroende på var man befinner sig ibland få känslan av att här har tiden stått stilla bra länge. Så är inte fallet för både nuet och framtiden är i allra högsta grad ständigt närvarande. Däremot är det bra länge sedan det gamla urverket i klocktornet rörde på sig och ännu längre sedan det visade rätt tid. Det visar sedan många år alltså tjuugo över elva. Det hjälper inte att man går runt huset och tittar från andra hållet. Klockan är fortfarande elva eller halv elva beroende på vilken sida av huset man befinner sig. Det är inte så att det inte fungerar men hur det än skruvas och justeras så tar det bara någon dag så visar uret fel tid igen. Dessutom tickar det så att det hörs ända till Dalarna med omnejd. Ja, rummet Dalarna alltså, men i alla fall, det stör kamraternas dyrbara nattsömn. Det hjälper inte att man säger, ja, men förr slog det också regelbundet, de kan inte sova i alla fall. Märkligt.

I begynnelsen behövde någon regelbundet "dra upp klockan", det vill säga hissa upp ett lod, för att urverket skulle ticka på. Det fungerade bra så länge någon hade intresset och tiden att åla sig upp genom luckan på koffertvinden och i kylan ta sig över vinden till tornet för att sedan i skydd av mörkret ta sig upp på en lindrigt sagt bräcklig stege och hissa upp lodet så att klockan kunde fortsätta att ticka och gå fel. Till slut var det ingen som orkade med det längre och då beslutades det att uret skulle elektrifieras. Det skedde för si så där tjuugo år sedan. Det be-

friade personalen från det återkommande ålandet men inte de boende på tredje våning från tickandet. Dessutom gick klockan som sagt fel oavsett vilka muttrar och skruvar urmakaren hittade och skruvade på. Så därför har klockan varit elva och halv elva under många år. Det är trist med en så vacker klocka i ett så vackert torn på en så vacker byggnad.

Det sägs ju att många i det nu uppväxande släktet har svårt för att förstå sig på den analoga klockan i vår allt mer digitala värld. Det hjälper inte, några digitala urtavlor är det inte tal om i det här fallet. Nej, fyra rejäla analoga urtavlor, var och en på omkring en meter i diameter är vad vi är ute efter. I gammal god Wendelsbergsstil naturligtvis. Det kostar en slant. Just nu oklart hur mycket men med tanke på hur mycket en armbandsklocka av god kvalitet kostar lär vi inte klara av det utan lite extra ekonomiskt stöd. Då hoppas vi ju som vanligt på Kamratförbundet.

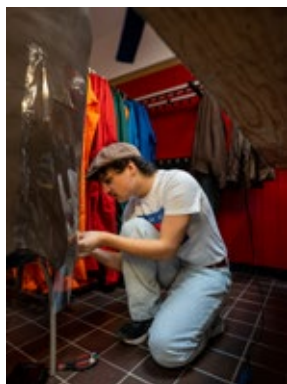
Därför har styrelsen beslutat att årets insamlade medel skall gå till att byta ut de gamla urtavlor i klocktornet till väl fungerande urtavlor i gammal stil men med alldeles rätt tidsangivelse. Nästa gång du besöker Wendelsberg, vänder blicken upp mot tornet och klockan visar något annat än halv elva eller elva, då vet du att ditt bidrag gjort skillnad under överskådlig framtid. Färre kommer att missa bussen och fler kommer att komma i tid till sina lektioner. Kanske. Välkommen med ditt bidrag!

Revyn utspelar sig i Råda Hamn. Hamnen finns visserligen inte i verkligheten, men på scenen består den av drygt 20 containrar och packlådor. Sven Östberg, Lovisa Andersson och Carl Zethrin funderar över det fortsatta bygget.

Så här är det tänkt att bli – fast 50 gånger större. Allt börjar med en modell.

Viktor Mases som arbetar i teaterns skrädderi justerar längden på en kostym till ett nättroll.

I rekvisitaverkstaden målar Tyra Sjöholm baksidan på ett mycket stort mjölkpaket.

Revy – det är mycket med det

Det räcker inte med att öva dans och prat, bygga en scenografi och sy kläder. Man måste sälja biljetter också. Eira Bisseberg skriver ett pressmeddelande.

Det räcker inte med att öva dans och prat, bygga en scenografi och sy kläder. Man måste

Kapsågen är snickeriets mest använda maskin. Här sågar Alva Modéus.

Revyns orkester får hålla till i hamnens fraktexpedition. Signe Norlin spikar lockpanel.

Alva Modéus monterar packlårar som antas komma från Kina.

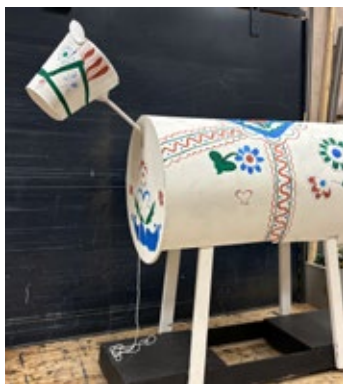

Ingen revy utan primadonnetrappa. Höjden på årets trappa regleras genom pneumatik. Rebecca Niska och Sonja Winge diskuterar tryckluftsförlustproblem.

Teaterutbildningarna på Wendelsberg är förmodligen ensamma om att erbjuda kursdeltagarna så många möjligheter att pröva så många olika teateryrken. Först och främst handlar det naturligtvis om skådespeleri men det framtida teaterlivet mår bra av att man är bekant med en del teaterhantverk. Wendelsbergsrevyn hade premiär i januari. De här bilderna togs i december.

Jonna Bengtsson och Lovisa Szamosi skrädderiet.

Somliga byggen är mer egendomliga än andra. Till årets revy byggdes en trähäst som innehöll tre steppdansande pingviner.

*Småläanningarna
1946-47.*

Livet på Wendelsberg 1946-47

Bengt Isaksson från Vetlanda var elev på Wendelsberg 1946-47 och 1947-48. Han har även suttit i skolans styrelse i många år. Otaliga gånger har han samlat ihop en busslast i Vetlanda och åkt och tittat på Wendelsbergsrevyn, senast nu i januari. Här berättar han om hur vardagen för eleverna såg ut för snart 80 år sedan.

Jag känner mej privilegierad som en gång fick gå på Wendelsberg. Hösten 1945 träffade jag den dåvarande rektorn Justus Elgeskog som efter samtal bad mej skyndsamt söka till årskursen 1946-1947. Sagt och gjort och antagen blev jag.

Det var en mörk septemberkväll som jag kom fram efter en dags tågresa. Eleven Ingegerd Skeppstedt tog emot oss och anvisade våra

rum och berättade vad som gällde för nästa dag.

Vi var tre elever som fick bo på andra våningen i rektorsbostaden (idag kallad Vita Villan). Jag delade rum med Ingvar Johansson, som senare med syskonen tog efternamnet Wirdebrant. Rummen på skolan räckte inte till, även om det i vissa rum på skolan bodde fyra elever. Om jag inte minns fel så var vi 106 elever.

*Eleverna från Småland och Öland
på Wendelsberg 1946–47. Bilden
är tagen i Hörsalen, framför scenen.
Bengt Isaksson syns till höger bakom
tjejen i mitten. Han har fluga!*

Det var traditionell undervisning som säkert skiljer sig från dagens. Vinterkursen började 1 okt och slutade i mitten på mars. Det fanns då möjligheter att gå vårkursen som slutade i början av juni. All undervisning skedde i lärosalarna på andra våningen plus i hörsalen. Varje dag började med morronmeditation efter frukosten. Sedan vidtog undervisning i svenska, historia, matematik, fysik, kemi, gymnastik. De kvinnliga eleverna hade vävning, sömnad, skolkök. Utöver rektor undervisade Gilbert Hamilton, Valter Lannermark, Tor Smedjer, Nils Larsson, Edit Elgeskog, Maja Skogsfors och Elvira Hamilton.

Det var undervisning måndag till lördag. Det var också olika andra aktiviteter. På onsdagskvällarna var det alltid föreläsning eller någon trubadur eller skådespelare från Göteborg. Några gånger fick vi åka på teater på Stadsteatern där det gavs pjäser av bl.a. Strindberg. För oss som kom från landsbygden var detta en stor händelse. Lördagskvällarna var det alltid samkväm med program som ordnades av eleverna. Det var eleverna från Småland som gjorde en kväll eller från Dalarna, Hälsingland osv. Efter programmet lektes folklekar där alla deltog. Ibland kom det elever som gått tidigare på skolan och deltog. Efter lördagsprogrammet var det "hippor" /kaffe med enkelt tilltugg på rummen. Ibland hade någon fått godsaker hemifrån. Kl 23.30 skulle alla vara på sina rum. Övriga kvällar gällde kl 22:00. Det var lärare som gick jour och såg till att allt var lugnt.

På söndagarna var det alltid promenad efter frukosten, som var senarelagd. Efter promenaden var det kaffe i vardagsrummet kombinerat med något programinslag, oftast musik.

I februari var det utbyte med Grundtvigs höjskole i Hilleröd. Halva antalet elever åkte en vecka till Hilleröd, samtidigt som halva antalet elever från Hilleröd kom till Wendelsberg. Och så bytte man nästa vecka så att alla fick vara med. En dag var det ett ambitiöst program i Köpenhamn som slutade på teatern där vi såg Kaj Munks Pilatus. Jag var så trött att jag sov halva föreställningen.

Många elever hade olika mål för sin tid på Wendelsberg. Det var flera som ville bli lärare, andra sjuksköterskor. Andra blev instruktörer i NTO. En del återvände till sina bygder och blev kanske fritidspolitiker eller ledare i någon NTO-loge. Wendelsberg är och var möjligheternas skola.

Det var lite minnen från årskursen 1946–1947.

Att komma till Wendelsberg var som att komma till en ny värld som givit både minnen och kunskaper. Sven Edvin Salje som också gått på Wendelsberg (och som sedan blev en känd författare) sa ofta: "Den som gått på Wendelsberg är märkt för livet."

Det kan jag skriva under på.

Bengt Isaksson

Äntligen! Första praktik- besöket hos en ”gammal” deltagare från assistent- utbildningen

Under höstens praktikperiod på 4 veckor var Rana Al-Hussien från årets lärarassistentklass på Lärjeskolans mellanstadium. När hon lämnar information till mig om sin handledare, så säger hon att Pia har gått på Wendelsbergs lärarassistentutbildning. Jag tittar förvånad på henne och tänker Pia, Pia, vilken Pia?

Jag har väl haft ca:120 deltagare sedan vi startade med vår lärarassistentutbildning. Namn är färskvara i alla fall för mig. När det kommer in nya namn, så trillar de gamla bort. Men Pia Aronsson, jo, härliga Pia som gick 20/21 det andra pandemiåret. Det är alltså henne jag ska besöka. Vad roligt! Vår första handledare som varit elev hos oss.

Pia har jobbat på Lärjeskolan sedan den byggdes för 3 år sedan. Skolan är ny och snyggt de-

signad i en halvcirkelform, men inte särskilt praktiskt upplagd, säger Pia. Skolan ligger i Hjällbo, ett av Göteborgs särskilt utsatta områden. Det betyder också särskilda utmaningar i undervisningen. De flesta eleverna på skolan är uppväxta i Hjällbo och pratar svenska, men kan ha svårt att läsa och skriva. Det är många elever som har åtgärdsprogram. I skolan pratar man bara svenska, inga hemspråk. Det är viktigt, för många talar inte svenska hemma. Vid utvecklingssamtalen används ofta tolk, då

Pia Aronsson och Rana-Al Hussein, båda deltagare på Wendelsbergs lärarassistentutbildning men vid olika tidpunkter. Pia, numera lärarassistent på Lärjeskolan i Hjällbo och Rana, just praktikant på Lärjeskolan och en av årets deltagare på Wendelsberg.

många föräldrar inte kan svenska särskilt bra. Lärjeskolan har också förutom vanliga föräldramöten, 3 dialog-kvällar per läsår, då det är mer riktade samtal mot olika ämnen. Det har bl.a. varit att man bjudit in polisen eller socialtjänsten, så att de får berätta om hur de arbetar och tänker, men även om hur lärarna arbetar med matematik i skolan. Dessa dialog-kvällar är väldigt bra och välbesökta av föräldrarna.

Lärjeskolans motto är: Hjärna Hjärta Hjällbo. Man jobbar för att utveckla arbetsglädje för både elever och medarbetare, hela tiden med elevernas kunskapsutveckling och mående i fokus.

"Det är viktigt att skolan är kul och att vi gör mysiga saker", säger Pia. "Detta är bästa jobbet, jag älskar att arbeta här på Lärjeskolan."

Pia fick jobbet via sin praktik som hon hade under lärarassistentutbildningen. Det gjorde att hon blev kontaktad för att söka till den nya skolan. Från början var det inte en lärarassistenttjänst, men nu står det lärarassistent på mina anställningspapper, säger Pia. Det har hon kämpat för och nu förstår man på Lärjeskolan att lärarassistenter behövs. När hon får rycka in och vikariera för mycket så knorrar de andra lärarna, för de behöver verkligen Pia.

Man har idrottsdagar på Hjällbovallen, Halloween med utklädnad, påskpromenad och vid Nobeldagen har man särskilt god mat i matsalen med efterrätt. Personalgruppen har precis bestämt på sitt veckomöte att nästa år ska eleverna i åk 5 och 6 göra experiment på Nobeldagen för att uppmärksamma att man delar ut Nobelpris för olika naturvetenskapliga upptäckter. Man delar också ut presentkort på avslutningen till elever som varit extra bra kompisar eller gjort stora framsteg i skolan.

"Jag känner att jag lyckats i mitt jobb", säger Pia.

Det märks att hon är populär när vi kommer ut i korridoren och eleverna flockar sig kring henne. De undrar vem jag är och att jag både varit lärare till Pia och nu är det till Rana, tycker de är märkligt. "Ni ser ut som syskon", tycker någon och vill kolla mitt efternamn, men Pia och jag har inte samma efternamn.

Pia berättar om en elev som förklarat vem Pia är: "Hon är vårans kompis."

Pia är verkligen en trygg vuxen. Såna behövs det många av i våra skolor!

Eva Selander

Det ljusaste rummet renoverat

Tornrummet är inte bara det ljusaste i Wendelsbergs huvudbyggnad – det är dessutom det mest svåransända. Trots att det är så inbjudande ljust, med utsikt åt tre håll.

Det kan till och med vara så att flera av er aldrig varit i Tornrummet. Det är inte så enkelt att ta sig dit. Man måste gå genom A-salen och där pågår ofta undervisning, vilket hindrar besök i Tornrummet. Rummet är annars väl lämpat för samtal. Eller kanske eftertänksamhet, eller kanske grupparbeten. Låt oss hoppas att det blir så, nu när det är nyrenoverat.

Med varsam hand förser Thomas Larsson takstuckaturer och andra detaljer i tornrummet med ny färg.

Tornrummet är ett rum som liksom blivit över och bortglömt. I likhet med andra glömda utrymmen har det haft en förmåga att dra till sig saker som ingen vetat var de skulle göras av. Rummet har ofta varit belamrat med trasiga möbler och annat som borde slängts, men som kunde komma till användning. Senare och kanske.

Före 1965 hölls alla större samlingar på Wendelsberg i Hörsalen. Krävde arrangemangen omklädningsrum så fungerade Tornrummet som det. En mycket brant trappa ledde upp till bakdelen av Hörsalens minimala scen. Så mycket scen var det väl inte. Snarare en hållighet i Hörsalens vägg. Men det spelades ändå en del teater i hålligheten och på podiet framför. Ett särskilt minnesvärt minne från den tiden var ett lärarspex, någon gång i slutet av 1950-talet. Under hösten hade en av skolans tvättmaskiner gått sönder och detta kommenterades i spexet. När man illustrerade att tvättmaskinen kraschade avfyrades en kraftig smällare i samma ögonblick som ljuset släcktes i Hörsalen och våta tygtrasor kastade från scenhålet ut på en mycket förvånad publik. Sådana sceneffekter förekommer numera sällan på de svenska teatrar.

Om man numera närmar sig hörsalsscenen kan man i scenöppningens golv hitta resterna av en märkvärdighet från förr. I golvet finns en smal lucka. Lika lång som scenöppningen. Under den luckan fanns en gång en skrivtavla nedsänkt. En armstark föreläsare kunde blixtnsnabbt öppna luckan och med ett kraftigt ryck få skrivtavlan att fara upp, redo för anteckningar. Gjordes manövern snabbt, blev en publik som aldrig sett tricket förut oerhört imponerad.

Någon gång i slutet av 1950-talet offrades detta pedagogiska konststycke för att luften i Hörsalen skulle bli bättre att andas. Lyfter man nu på den smala och långa lyckan så hittar man inte någon skrivtavla, men däremot änden på en ventilationstrumma. Följer man ventilationstrumman under scengolvet så hamnar man bakom en vägg i Tornrummet. Där är det stopp. Då – i slutet på 1950-talet – inget vet exakt när – fortsatte ventilationstrumman till en klimatanläggning i Tornrummet. Den-

na klimatanläggning var stor som en friggebod och fyllde nästan halva rummet. Hur mycket luften i Hörsalen förbättrades av den strakt brummande anordningen är osäkert. Obetydligt – verkar det som.

Någon gång på 1980-talet beslöt sig Gösta Nordhammar att undersöka saken. Gösta var nypensionerad forskningsingenjör och systematiskt sinnad. Han förmodade att den väldiga fläkten skulle suga in luft genom ett galler i tornväggen, värma luften till en för årstiden lämplig temperatur och sedan blåsa in den i Hörsalen genom ett galler i scenkanten. Vart luften sedan skulle ta vägen var oklart. Gösta mätte luftflödet på olika ställen och framställde diagram. Allt var mysteriöst. Mätningarna visade att det pressades in lite luft i hörsalen, när aggregatet var i gång, men att det samtidigt pressades ut luft ur det galler i tornväggen där luften borde komma in. Enligt mätningarna tillverkade fläktanordningen luft som sedan pyste ut i Hörsalen och samtidigt ut i fria luften utanför huset. Magiskt.

Eftersom ingen egentligen märkt att det kommit in luft i Hörsalen beslöts det att riva ut hela ventilationsanläggningen. Besökarna i Hörsalen förväntades efter detta att ha med sig egen luft – i lungorna – och sedan dela med sig av den till kamraterna runt omkring. Någon olägenhet har inte märkts genom denna lösning och Tornrummet blev nästan dubbelt så stort. Trots att rummet är ljust, vackert och mycket lite använt har det åldrats. Nu har Thomas Larsson renoverat väggar och tak och inte minst alla de fiffiga träjalusierna som behövs i ett rum som har fönster åt tre väderstreck.

Välkommen till ett rum för samtal, eftertänksamhet eller kanske ett grupparbete.

Sven Östberg

Wendelsbergs egen David Eriksson hade fullt upp i montern med att tala folkhögskola med intresserade besökare.

Kunskap & Framtid

Varje år arrangeras en stor utbildningsmessa kallad Kunskap&Framtid på Svenska mässan i Göteborg. Mässan vänder sig främst till ungdomar i gymnasieåldern som skall få information och tips när de skall välja väg vad gäller utbildning och yrkeskarriär. Wendelsberg har vid några tillfällen fallit för olika försäljarknep och för dyra pengar köpt oss en monter något större än en fransk balkong. Förutom rätt mycket pengar har det krävt en hel del arbete och engagemang och utfallet och nyttan av insatsen har varit tveksamt.

Men i höstas gick sexton folkhögskolor samman och satsade gemensamt mer strategiskt,

större och bredare. Särskilt utvalda och intresserade deltagare från alla deltagande folkhögskolor samlades tidigt i höstas på en ambassadorsutbildning på Billströmska folkhögskolan på Tjörn. Under dagen fick de lära sig mer om folkhögskolan som utbildningsform och om konsten att stå i en mässmonter. Andra särskilt lämpliga medarbetare arbetade med att skapa en attraktiv monter, planera för seminarier och scenprogram och en hel del annat som hör till om man skall synas på en mässa. Folkhögskolornas deltagande på Kunskap&Framtid marknadsfördes stort på sociala medier i syfte att nå ut till ungdomar och andra nyckelgrupper i utbildningssammanhang.

Vendela Bellander, Ebba Söderström och Rebecca Maderia deltog inför Kunskap & Framtid på ambassadörsutbildningen på Billströmska folkhögskolan.

I november syntes folkhögskolorna sedan under tre dagar på Svenska Mässan under parollen "Det finns alltid en folkhögskola nära dig". Tusentals ungdomar, men också många föräldrar, yrkesvägledare och andra grupper besökte vår monter där man fick veta mer om folkhögskolan som utbildningsform, tillverka egna pins och delta i quiz med olika priser.

I montern jobbade deltagare och lärare från både Wendelsberg och andra folkhögskolor under högttryck då många ville veta mer om folkhögskolan. Under dagarna genomfördes också seminarier och scenprogram för att på olika sätt marknadsföra folkhögskolan som al-

ternativ i den väldiga utbildningsdjungeln. De direkta resultaten är något oklara men känslan är ändå att om vi samverkar blir det ännu bättre. Så mycket tyder på att vi tillsammans finns på Kunskap&Framtid på Svenska Mässan även kommande höst.

Sören Eriksson

Taggade fotbollsspelare från Wendelsberg coachar varandra på "Dagen lång" på Katrinebergs folkhögskola i Vessigebro.

Dagen lång 2024

Varje år arrangeras för folkhögskolor fotbollsturneringen "Dagen lång" på Katrinebergs folkhögskola i Vessigebro. Detta året var det den 41:a upplagan av turneringen.

Den 26/11 åkte 18 förväntansfulla deltagare från Wendelsberg ner till Katrineberg för att delta. Totalt var det 16 lag anmälda till turneringen från tolv olika folkhögskolor. Från Wendelsberg deltog två lag.

I Gruppspelet var våra lag indelade i olika grupper, där det gällde att hamna på placering ett och två för att kvalificera sig till A-slutspelet, där de bästa lagen senare skulle mötas för att tampas om turneringssegern. Hamnade

man på placering 3 eller 4 var det i B-slutspelet som äran stod på spel.

Båda våra lag hamnade i jämna grupper där även resultaten visade hur tajt det var. I slutskedet av gruppspelet kvalificerade sig både lag ett och lag två till B-slutspelet. Väl där visade det sig att det skulle bli en inbördes batalj mellan Wendelsbergs båda lag, där lag 2 drog det längsta strått efter förlängningstid.

Vid dagens slut kunde Wendelsbergs lag två fira en andra plats i B-slutspelet där Billströmska folkhögskolan var segrarna och hela turneringen vanns av Angereds folkhögskola.

Johan Rapakko

Fotokurs med vernissage

Under läsåret 23/24 tillkom ämnet Foto som tillval på allmän kurs. En kurs där deltagarna får lära sig grunderna inom fotografin som perspektiv, gyllene snitt och placering av motiv bland annat. Under kursens gång får man lära sig mer om hur man tar bättre bilder med sin mobiltelefon, lära sig grunderna i en systemkamera till att hantera en fotostudio.

Under hela året jobbade deltagarna med olika teman som färg, porträtt och studio där man både i helgrupp och smågrupper tittade på varandras bilder och jobbade med feedback. Feedbacken resulterade i att man fick nya infallsvinklar i sin egen bild och tillsammans växte alla i sitt bildskapande.

Ola Karlberg granskar nyfikat Skapandegruppens alster under fotoutställningen.

I slutet av kursen, närmare bestämt i vecka 17, bjöd man in till en fotovernissage där alla deltagarna i kursen fick ställa ut sina tre bilder som man var mest nöjd med under fotoåret. Bilderna var en i A3-format och två A4-format. En utställning som var mycket uppskattad av övriga deltagare på skolan och allmänheten som kom på besök.

Johan Rapakko

Peter Persson, en ovanligt glad pensionär, tackas av med tårta av de närmaste arbetskamraterna. Till höger hustrun Ingela och som synes fick han alla på gott humör också på sin sista arbetsdag.

En glad pensionär

Den vanligaste anledningen till att någon i personalen slutar på Wendelsberg är att de uppnått den ålder att man med hjälp av pension får möjlighet att ägna sig åt något annat, fast helt på sina egna villkor. Det är för många en lockande tanke men för somliga lite skrämmande. Peter Persson som arbetat med lokalvård på skolan hör inte till de lättskrämda utan ser den mer fria tillvaron an med tillförsikt. Peter hör inte till dem som jobbat längst på skolan men har under sina år skött sitt arbete med den äran och varit en ljusglimt i tillvaron

för oss alla. Hans sociala ådra har kommit väl till pass på en plats som Wendelsberg. Med sin gladlynthet och alltid med en räv bakom örat och en historia i bakfickan har han piggat upp tillvaron för både deltagare och personal. Tack för din insatser, Peter. Vi önskar dig allt gott i din nya tillvaro.

Sören Eriksson

Det är svårt att avbilda ett svart nylagt golv. Det blir bara en svart ruta. Här är i stället en bild från själva golvläggandet. Två rektorer som av någon anledning tittar upp i taket i stället för ned på golvet. Golvet ligger under vinkelhaken och skruvarna strax ovanför mitten på bilden.

Teatern har fått nytt scengolv

Golven på teaterscener beskrivs ibland som – de tiljor som skall föreställa världen. Ser man det så, är världen på Wendelsbergs teater helt förnyad. Scenen har fått ett helt nytt golv.

Det gamla golvet, som väl inte var mer än 25 år gammalt, hade varit dåligt flera år och nu i våras var det bortom all räddning. Man kan tycka att golv borde hålla längre än 25 år. Men det finns golv och så finns det andra golv. Scengolv är andra golv. Det frestar på att föreställa världen.

På vårsidan förra året var scengolvet sönderdansat. Sprickorna var många och flisorna kraftiga. Mitt på golvet fanns fördjupningar från hjulen på tunga vridscener. Eftersom golvet redan var nedslipat minst en gång återstod inget annat än att lägga ett nytt.

Med hjälp av pengar från Kamratförbundet köptes tjockast och bredast möjliga golvbräder och många paket skruv. Eftersom det är en allvarlig sak att lägga det golv som sedan skall bära det som förställer världen överläts själva golvläggandet till rektor Sören och gammalrektor Sven samt linjeledarna för teaterutbildningen Bo och Jesper. Förutom det symboliska värdet av att just dessa personer monterade golvet fanns naturligtvis ett annat värde. Låter man en pensionär och tre redan anställda och avlönade lägga golv efter terminsslutet – så blir det billigt. Men bra! Golvet som är provat av både barnteater, revy och blandade arrangemang fungerar utmärkt och beräknas kunna slipas minst två gånger. Det ger en teoretisk livslängd på åtminstone 75 år.

Sven Östberg

Insamling 2024

Lena-Marie Ahl
Gudrun Aldén
Lena Ali
Fatah Ali
Snickar-Britta Alm
Kenneth Alm
Birgitta Andersson
Lars-Erik Andersson
Göran Andreasson
Gunilla Arneström
Bertil Aronsson
Rune Arvidsson
Lena Axelsson
Dagny Bengtsson
Sune Birging
Lars Carlsson
Barbro Dahlberg
Håkan Edberg
Jan Edeflod
Ingela Ek-Hedner
Walter Ellsinger
Sonja Emanuelsson
Sören Eriksson
Allan Eriksson
Harry Eriksson
Karin Forsgren-Bengtsson
Karl-Erik Fredman
Kerstin Frost
Bengt Frostegren
Gertrud Frostegren
Anders Frönell
Inga Frönell
Karl Vilhelm Gustafsson
Margareta Gustafsson
Jan Helin

Anders Hult
IOGT-NTO lokalförening nr 90 Mölndal
Bengt Isaksson
Karin Isaksson
Petter Jakobsson
Inger Jansson
Nils Jansson
Tommy Johansson
Berit Johansson
Stig Johansson
Sven-Olof Johansson
Anders Jonasson
Andreas Jonasson
Kjell-Åke Jonsson
Gösta Kallin
Ola Karlberg
Aina Karlbom
Krister Karlsson
Stig Karlsson
Gunnar Karlsson
Håkan Kjellsson
Berit Klintbom
Lars Kloberg
Per-Arne Krantz
Lars-Inge Larsson
Tomas Larsson
Tommy Lavér
Jan-Roger Lilja
Solveig Lilja
Jan Linde
Solveig Lundgren
Joakim Löfbom
Thomas Löfgren
Lena Modin
Doris Molin

Leif Monell
Gunnel Nilsson
Kerstin Nilsson
Evy Nordström
Ingvar Norin
Dagny Olsson
Dan Olsson
Ingmari Olsson
Bengt Olsson
Karin Olsson-Westerberg
Märta Peterson
Marie Rehnström
Antoinette Räms
Jan Sandberg
Kjell Schön
Åsa Sifrer Norell
Inga Sigurdardottir Sandberg
Göran Skogsfors
Kjell Sköld
Jenny Sundell
Maria Svedberg
Claes Göran Taube
Ann Marie Thyrman
Karin Tidefors
Gunborg Vrede
Marianne Västeräng
Maj-Lis Wahlgren
Margareta Wall
Birgitta Wendeberg
Gertrud Widell
Elisabeth Widenberg
Margareta Wikström
Bert Wikström
Lars Öhman
Erik Östberg
Sven Östberg

Minnesgåvor 2024

Snickar Britta Alm

Snickar Olle med familj
Bengt Åke Andersson
Hjördis Arnborg
Dagny Bengtsson
Carina Carlson
Åke Carlsson
Eva Dahlberg
Sonja Emanuelsson
Sören Eriksson
Berit och Nils Eriksson
Eva Franklin
Jörgen och Marianne Friman
Elsi och Sune Gudmunds
med familj
Anneli Gunnarsson Simu

Brita och Bengt Isaksson
Inger Jansson
Stig Johansson
Ola Karlberg
Rosemarie och
Ronny Karlsson
Rita Larshans
Guje Larshans
Gunnel Larshans Liss
Barbro Larsson
Stina Liljas
Anne-Christin och
Christer Lind
Lokalföreningen 1505 Mimer
av IOGT-NTO

Kurt Lundin
Lisbeth Lundkvist
Erik och Ann-Sofie Mattsson
Ingrid Pellas
Gunnar Rapp
Kjell Sköld
Tempelriddareorderns
Damklubb
Karin Tidefors
Marianne Västeräng
Margareta Wall
Kristina Wåhlberg Knutz
Sven Östberg
Anna Lisa, Bengt, Monika
Helena, Åsa, Maria

Ingbritt Kroon

Kusinerna Marianne och
Gunvor
Snickar Britta och
Kenneth Alm
Ingegerd Appelberg
Hjördis Arnborg
Sören Eriksson
Eva och Tomas Franklin
Marianne och Jörgen Friman
Esbjörn Hörnberg
Stig Johansson
Anna och Ola Karlberg
Inga Britt Karlsson
Lokalföreningen 1505 Mimer
av IOGT-NTO
Elisabeth Lund
Barbro Lund
Lena Magnusson
Birgitta Persson
Eva-Lena Steen
Rolf Vestman
Margareta Wall
Sven Östberg

AnnBritt Gustavsson

Kerstin och Tore med familjer
Inger Jansson
Vivi Johansson
Bo, Kjell och Lena Larson
Majken Larsson
IOGT-NTO Västkusten
Lokalföreningen Framtiden av
IOGT-NTO, Falkenberg

Bertil Aronsson

Stig Johansson

Femtiofem stolar upptagna

Så nu finns det bara etthundrasextioåtta lediga teaterstolar kvar på Wendelsbergs teater.

Du vet väl att du kan köpa dej en alldeles egen av de nya stolarna i salongen?

Med 2 000 kronor stöder du teaterns framtida möjligheter på Wendelsberg. Som tack får du en vacker skylt i mässing på stolsryggen. Sätt in beloppet på Kamratförbundets plusgiro 16 37 48-7 och märk med "Teaterstol" och vilket namn som skall stå på skylten. Du kan också vända dig till skolans expedition för information, telefon 031-338 05 30.

Sponsrade stolar:

Håkan Kjellsson
Stig Kroon
Ing-Britt Kroon
Helmer Svärd
Inge Teodorsson
Barbro Högberg
Sven Östberg
Ingela Wennergren
Jan Wennergren
IOGT-NTO Vetlanda
Maj Olsson
Lizzie Andersson
Bojan Sjöqvist
Sören Eriksson
Ulf Magnusson
Marianne Källman
Berit Eriksson
Börje Johansson
Erik Östberg

UNF Kravall
Marianne Ellsinger
Walter Ellsinger
Inga-Lill Elofsson
Siv Engberg
Bengt Frostegren
Karin Isaksson
Birgit Johansson
Stig Johansson
Evy Nordström
Gunborg Vrede
Aina Folkesson
Kjell Sköld
Thomas Löfgren
Sture Hallbert
Bengt Isaksson
Britta Isaksson
Sonja Emanuelsson
Joakim Löfbom

Doris Molin
Sture Virdebrant
Fatah A-Hussein Ali
Vincent
Åsa Sifrer Norell
Anders Frönell
Inga Frönell
Benjamin Blomqvist
Ange Säfval
Helmi och Birger Karlsson
Ann-Louise Johansson
Carl-Henrik Johansson
Elsegard Jansson
Rune Jansson
IOGT-NTO 90 Mölndal (2 stolar)
Jan Linde

Deltagare VT 25

Allmän kurs

Abrahamsson Kayla Göteborg
 Agerbrink Albin Göteborg
 Ahmadi Hilan Mölndal
 Ahmadi Nastaran Mölndal
 Al khafagi Ahmed Mölndal
 Alexandersson Ström Ida .. Billdal
 Alminger Isak Veddige
 Altin Lovisa Göteborg
 Andersson Linnea Nödinge
 Andersson Max Hisings backa
 Arvsell Hanna Landvetter
 Asa Kim Göteborg
 Attai Saina Mölndal
 Bellander Vendela Växjö
 Benjaminsson Hannes Herrljunga
 Berglund Elsa Borås
 Bergqvist Jonna Mölndal
 Bergström Alva Falkenberg
 Bir Zeren Partille
 Blanc Kevin Göteborg
 Bodforss Benjamin Landvetter
 Bornecrantz Joakim Göteborg
 Brattö Elsa Hisings Backa
 Bylund Andersson Olle Göteborg
 Börjesson Amanda Askim
 Chaddad Jana Mölnlycke
 Cloméén Elsa Partille
 Ekman Brunström Franka .. Hägersten
 Engelstad Olivia Mölnlycke
 Evertsson Julia Östersund
 Farah Maqdis Göteborg
 Galby Yao-zu Källered
 Garbergs Samuel Rävlanda
 Gharieb Ceasar Fjärås
 Granli Eddie Skara
 Hafezi Habiba Borås
 Hakimi Zahra Mölndal
 Harez Hanova Malmö
 Hedberg Indra Olsfors
 Hedberg Karin Göteborg
 Henning Orion Vargön
 Holke Rebecca Göteborg
 Holm Bea Göteborg
 Hällqvist Noel Mölnlycke
 Härnvi Simon Rävlanda
 Iversen Matilda Mölnlycke
 Johnsson Moa Fotskäl
 Juhlin Nicholas Angered
 Karlsson Johannes Uddevalla

Khaled Alaaeddin Kungälv
 Kärrberg Anna Skepplanda
 Leden Leo Landvetter
 Lind Inez Stockholm
 Lindberg Elias Angered
 Lund Alexandersson Victor Askim
 Lundvall Maryana Göteborg
 Madeira Rebecca Göteborg
 Martinsson Tova Mölnlycke
 Miletic Daniella Mölnlycke
 Moberg Axel Hisings Backa
 Modin Alexander Rävlanda
 Mossberg Hanna Göteborg
 Nilsson Frida Kungälv
 Nilsson Olivia Donsö
 Nord Olof Göteborg
 Olofsson Erik Ås
 Olofsson Natalie Göteborg
 Olsson Erica Göteborg
 Olsson Yammuna Kiruna
 Persson Ida Göteborg
 Petersson Alvalie Tranemo
 Pettersson Vida Trollhättan
 Popovski Joel Partille
 Pousar Frida Borås
 Pahlsson Ella Göteborg
 Påsse Tegemark William Lindome
 Ransgård Simon Askim
 Rasho Nedal Angered
 Rastogi Yashovardhan Västra Frölunda
 Rilemark Amanda Mölnlycke
 Ringve Linus Lenhovda
 Rolöf Sigrid Göteborg
 Rosén Sebastian Mölnlycke
 Stigemyr Adam Gnosjö
 Storm Azriel Järfälla
 Strömberg Estelle Hovås
 Sundström Olivia Göteborg
 Svensson Koskinen Elias Mölnlycke
 Söderström Ebba Kalmar
 Taserud Elias Göteborg
 Thuren Josefin Mölnlycke
 Tinnert Jonatan Nödinge
 Ulander Sebastian Partille
 Vadi Elliot Göteborg
 van Kuijk Maja Huddinge
 Wallmark John-John Hägersten
 Wanna Chaiwat Västra Frölunda
 Widborn Felix Hovås
 Ylvén Tove Källered
 Zachau Ludvig Billdal
 Åstedt Stina Kungsbacka
 Åström Kirkegaard Sam Ytterby

Lärarassistent

Al Hussein Rana	Angered
Antonovic Tanja	Göteborg
Baldry Camilla	Hyssna
Bornesparr Beatrice	Hönö
Eriksson Veronica	Kungälv
Hake Amanda	Kungsbacka
Javanmardi Azadeh	Göteborg
Johansson Mikael	Göteborg
Karaköse Kuru Tazegül	Göteborg
Kjell Becca	Ljungskile
Ljubisavljevic Nina Zivkica	Angered
Lundgren Isak	Mölnlycke
Murillo Yuridia	Göteborg
Safari Sakina	Angered
Skandric Adisa	Hisingsbacka
Velin Anton	Göteborg
Zareh-Hamadani Younes	Göteborg

Musikallinjen år 1

Anteborn Stella	Onsala
Boström Sara	Umeå
Einarsson Petter	Hägersten
Eriksson Valentin	Göteborg
Fredvi Hannes	Alingsås
Gahrton Sebastian	Stockholm
Karlsson Nea	Karlskoga
Ledung Matilda	Västerås
Lievesley Sally	Borås
Liljedahl Vilda	Luleå
Lönnberg Nora	Halmstad
Mejding Tors Eira	Delsbo
Sköld Jelander Liv	Slöinge
Starrin Greta	Karlstad
Törnqvist Melba	Bälinge
Valdemarsson Sara	Mölnlycke
Wretling Doris	Karlstad
Ylipää Ungermark Alex	Älvsjö
Åsbrink Flintberg Ture	Stockholm

Musikallinjen år 2

Barck-Holst Axel	Halmstad
Bengtsson Jonna	Helsingborg
Bisseberg Eira	Halmstad
Edström Alice	Uppsala
Kollander Almlöv My	Åre
Mases Viktor	Norrköping
Modéus Alva	Lerum
Niska Rebecca	Linköping
Norlin Signe	Knivsta
Palmer Bergström Agnes	Örebro
Sjöholm Tyra	Gränna
Szamosi Lovisa	Växjö
Torgersson Alexandra	Hönö

Wiksaas Lisa	Rönninge
Winge Sonja	Källered
Wärnelius Anna	Linköping
Zethrin Carl	Gustavsberg

Teaterlinjen år 1

Ahlqvist Johan	Mölndal
Arén Gustav	Göteborg
Axell Jakob	Norrköping
Axelsson Ida	Mölndal
Borgström Johnson Emil	Maglehem
Cetin Lorin	Helsingborg
Duffort Norma	Grenoble
Eriksson Molly	Örebro
Gillinger Hero	Stockholm
Göransson Sofia	Sundsvall
Lindvall Alva	Mellerud
Nilsson Love	Göteborg
Nohrstedt Maya	Nol
Norrby Simon	Lidingö
Palmqvist Jesper	Älvsjö
Ragnarsson Maria	Fristad
Sundén Ossian	Uppsala
Thorell Kundler Miranda	Stockholm
Wiksten Elsa	Stockholm
Yngström Tindra	Hallsberg

Teaterlinjen år 2

Albino Tuva	Göteborg
Atterhall Alva	Bjärnum
Deniz Emilia	Örebro
Hughes Thora	Diö
Jörlin Olle	Göteborg
Lindqvist Noah	Sjuntorp
Nykvist Amandakarin	Göteborg
Pohjanen Agnes	Luleå
Salem Jaballah Nadim	Göteborg
Smedman Elin	Johanneshov
Tsoy Diana	Solna
Valdemarsson Hannah	Umeå
Wallgren Edith	Sundbyberg
Wallgren PinPin	Göteborg
Ydkvist Ella	Mölndal
Åkerblom Selma	Göteborg

Teaterproduktion – Dungen scenkonst

Adler Liv	Vellinge
Bell Olga	Solna
Bergquist Josefin	Västra Frölunda
Gladh Erik	Vimmerby
Kjellgren Tuva	Gnesta
Lundberg Ida	Landvetter
Lundqvist Nora	Bromma
Nowotny Buster	Göteborg
Stofkoper Josefine	Gärnsnäs

Personal

Skolledning, administration m m

Sören Eriksson, rektor
Marcus Andersson, kamrer
Jenny Gustafsson, skolsekreterare
Ella Witermark, kurator
Eva Selander, kortkursansvarig
Rebecca Bergenholtz, ekonomiassistent

Lärare

Jonas Bagge
Helle Dahl
Peter Dahl
Björn Dimming
David Eriksson
Hans Hammarström
Anna Hedenrud
Lisa Henningsson
Ola Karlberg
Björn Lanefelt
Emma Liljeberg
Karin Lindqvist Eklund
Maria Onelius
Caroline Rydefjord
Jennie Rydén
Ann-Sofie Schultz
Johan Tivander
Bo Widell
Jesper Åvall

Hushåll & kursgård/vandrarhem

Helena Carlton, hotell- och konferensansvarig
Camilla Emblen, kökschef
Simon Bergqvist, kock
Marie Edmar, kock
Siri Kotchompoo, kock, tjänstledig
Elin Josefsson, kock
Anna Wilson, matsalsansvarig
Mia Van Den Bosch, matsalsansvarig
Hiza Neziri, köksbiträde
Johan Rapakko, husvärd
Linda Hurtig, konferens och hotell
Daniel Wennergren, konferens och hotell
Alice Carlton, lokalvårdare
Krisztina Hajnal, lokalvårdare
Amira Karaduz, lokalvårdare
Suada Lizalo, lokalvårdare
Ilir Abedini, lokalvårdare

Vaktmästeri m m

Patrik Hultsten, vaktmästare
Tomas Larsson, hantverkare
Patrick McAvey, vaktmästare
Markus Lauri Andersson, vaktmästare, tjänstledig
Lovisa Andersson, scenmästare/vaktmästare

Skolstyrelse

Charlotte Backman, ordf., Lidköping

Johnny Boström, Karlstad

Anna Carlstedt, Stockholm

Anna Fält, Falun

Ann Eringstam, Göteborg

Magnus Falk, Frillesås

Johan Isaksson, Växjö

Emma Liljebladh, Trollhättan

Carl Persson, Göteborg

Kamratförbundets styrelse

Sören Eriksson, ordförande

Marie Rehnström, v. ordförande

Ola Karlberg, sekreterare

Marcus Andersson, kassör

Lena Modin

Mattias Edquist

Lena-Maria Ahl

Konrad Wiik

Sven Östberg

Glimtar från årskurserna 1974/75 och 1984/85

När familjedagen den 29 maj är slut börjar ett traditionsenligt kamratmöte, kl 15. Kom hit själv, eller hör gärna av dej till gamla kursare och ta er hit tillsammans. Alla är hjärtligt välkomna!

Här kommer några glimtar från två jubilerande årskurser.

Årskursen 74/75 firar 50 år

Axplock ur Årsbladet 1975, dagboken:

En mängd samkväm och diverse spex arrangerades av elever: Göteborgsafton, elevernas spex, Norrlandsafton, pojkarnas spex och utlänningarnas afton. (1975 redovisade Årsboken fortfarande vilka landskap eleverna kom ifrån, och även vilka som kom från andra länder: läsåret 74/75 var det 19 elever.)

November: Musikfestival med 300 musiker och 1 000 åhörare.

Noteras kan även att skolan under läsåret besöktes av två av den tidens mest kända visdiktare och trubadurer: Alf Hambe och Finn Zetterholm.

Skolutfärden i maj 1975 gick till Bullarebygden via Uddevalla och Kungshamn. Wendelsbergarna tog sej fram med buss, båt, cykel och till fots. Övernattning i militärtält.

Maud, Ingrid, Christina och Carola från 74/75 i en paus under skolresan i Bullarebygden.

Kricko, Inga-Maj, Eva, Leif, Annika, Anneli och Tuttan – några ur Ledarlinjen som organiserade skolresan till Bullarebygden

40 år (årskursen 84/85)

Några händelser under året:

Bortanför det som dittills kallats Nya elevhemmet, nuvarande Mellangården, var det byggarbetsplats hela läsåret. Där byggdes det som skulle bli den ny-nya elevhemmet Hildingsgård och som invigdes i augusti 1985.

Jan Wennergren tillträdde som rektor efter Arne Svensson.

I november -84 stor Kulturfestival med föregående karnevalsmarknadsföring i Göteborg.

Årets skolutfärd i maj -85: cykling till Jägaråsen utanför Hindås.

*Fem AL-elever.
Från vänster: Cecilia Lindmark,
Lidia Cruz, Monica Carstensen,
Lena Karlsson, Ann Kjellson.*

*En salig blandning av
elever från olika linjer
hade ett karnevalståg i
Göteborg för att locka
folk till Kulturfestivalen
på Wendelsberg i
november -84. Samla
ihop några kursare och
kom till kamratmötet
den 29 maj, så kan ni
reda ut vilka ni känner
igen på bilden!*

Välkomna till Kamratmöte den 29 maj!

Årets kamratmöte hålls lite längre fram på våren än på senare år. Vi fortsätter det lyckade konceptet från föregående år med att kombinera Wendelsbergs familjedag med Kamratmötet. Kamratmötet startar kl 15.00 men redan 11.00 slår vi upp dörrarna för Wendelsbergs familjedag som inte bara vänder sig till Wendelsbergs kamrater utan också till den breda allmänheten. Dagen bjuder på massor av aktiviteter som lämpar sig för alla åldrar. Ett utmärkt tillfälle för att ta med familjemedlemmar, barn, barnbarn, vänner och bekanta och visa upp Wendelsberg från sin bästa sida. Da-

gen bjuder på ponnyridning, hinderbana, ansiktsmålning, barnteater, dans, pyssel, guidade turer i huset och mycket annat. Naturligtvis är kafé och lunchrestaurangen öppen under hela dagen.

När familjedagen är avslutad kl 14.00, vilar vi en stund innan vi går till kamratmöte kl 15.00. Efter årsmötet blir det som vanligt Buffé, umgänge, årskursvisa träffar, samtal och glada minnen så långt in på kvällen som vi orkar.

Väl mött!

Program

11.00–14.00 Familjedag

15.00 Kamratförbundets årsmöte

17.00 Buffé och efter det fortsatta samtal,
årskursvisa träffar och allmänt umgänge

Önskar du ta del av buffén kl 17.00 behöver du anmäla dig till 031-338 05 36 eller info@wendelsberg.se. Vill du boka rum på vårt hotell görs det på samma telefonnummer. Behöver ni en lokal för er årskurs ordnar vi det också.

Är du inte redan medlem i Wendelsbergs Kamratförbund så är det hög tid. Du blir det genom att sätta in avgiften 200 kronor på Kamratförbundets plusgiro 16 37 48-7. Sätter du in ett högre belopp så går det till Kamratförbundets årliga insamling som just i år går till att få ordning på de fyra uren i klocktornet.

Under familjedagen möter man äldre som ung och figurer som inte ens finns i verkligheten.

Bild baksida: Deltagarna värmer upp på annat sätt än lärarna inför volleybollen. Genom att peppa varandra i grupp vilket är en känd, framgångsrik och därför ofta använd metod i idrottsliga sammanhang. Dessvärre hjälpte det inte just den här gången.

